

KUTIJA SREĆE

Sreća, što je za mene sreća?

Moram priznati da sam malo zastao, da razmislim kad sam bio najsretniji u svom životu?

Misli mi li lete, lete i konačno shvatim da je za mene svaki dan zapravo sretan, sve dok oko sebe imam drage ljude koji me vole i koje ja volim. To su, naravno, moji roditelji i prijatelji, bake, djed.

Ali ipak moram izdvojiti dan kad sam zapravo bio najsretniji u životu. Dogodilo se to u kasno proljeće 2012. godine. Na svijet je stigao moj mali brat David kojeg sam si dugo želio. Posebno pamtim onaj osjećaj kad je braco došao iz bolnice i kad sam ga prvi puta primio u svoje ruke, bojao sam se da mi ne padne. To malo biće bilo je toliko nježno i slatko i osjećao sam da ga moram zaštititi jer sam ipak ja njegov stariji brat koji ga može čuvati od svega.

Danas je taj mali brat narastao i krenuo u školu i još uvijek me treba u mnogim situacijama. Znamo se sada posvađati i potući, ali nas ipak veže jedan poseban bratski odnos. Ne možemo jedan bez drugoga i nadam se da će tako ostati i u budućnosti. Evo šaljem vam jednu slikicu mene i mog brata kad smo bili mali, jer slika govori više od tisuću riječi.

Luka Habek, 6.n

